

Sygn. akt I ACz 1876/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Józef Wąsik

Sędziowie: SSA Zbigniew Ducki

SSO Marek Boniecki (del.)

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2013 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Banku (...) S.A. w K.

przeciwko: J. C. i P. C.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 26 listopada 2012 r., sygn. akt. I Nc 226/12

postanawia: **zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że oddalić wniosek strony powodowej o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 4 września 2012 r., sygn. akt. I Nc 226/12 – w stosunku do pozwanej J. C..**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 listopada 2012 r. Sąd Okręgowy w Krakowie uwzględniając wniosek strony powodowej - Banku (...) S.A. w K., nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w Krakowie w dniu 4 września 2012 r. w sprawie o sygn. akt. I Nc 226/12, powołując się w uzasadnieniu na przepisy art. 777 §1 pkt 1 k.p.c. oraz art. 782 §1 i 2 k.p.c.

Postanowienie powyższe zaskarżyła w całości zażaleniem pozwana, wnosząc o jego uchylenie i zarzucając, że nakaz zapłaty nie został prawidłowo doręczony pozwanym, albowiem adres wskazany przez powoda był niewłaściwy, a zatem wobec wniesienia zarzutów, nakaz nie stał się prawomocny.

Strona powodowa w odpowiedzi na zażalenie wniosła o jego oddalenie, podnosząc, że pozwani nie wskazali prawidłowego adresu, na jaki winna im być doręczana korespondencja.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

W dniu 4 września 2012 r. Sąd Okręgowy w Krakowie wydał w postępowaniu nakazowym nakaz zapłaty, w którym nakazał pozwanym J. C. i P. C., aby solidarnie zapłacili stronie powodowej Bankowi (...) S.A. w K. kwotę 36 292,13 USD z odsetkami i kosztami postępowania. Od nakazu tego oboje pozwani wnieśli w dniu 21 stycznia 2013 r. zarzuty. Dla

oceny zasadności wniesionego zażalenia kluczowe znaczenie miało zatem ustalenie, czy nakaz zapłaty został doręczony pozwanej przed dniem 7 stycznia 2013 r.

W ocenie Sądu Apelacyjnego skarżąca wykazała, że nakaz zapłaty nie został jej skutecznie doręczony przed ww. datą. Doręczenie pism w toku postępowania sądowego regulowane jest przepisami art. 131 i nast. k.p.c. Ustawa obok doręczenia właściwego, przewiduje także tzw. doręczenie zastępcze, m.in. w sytuacji niezastania adresata w mieszkaniu. Podstawowym jednak warunkiem skuteczności zastępczego doręczenia, o którym mowa w art. 139 §1 k.p.c. jest to, aby adresat mieszkał istotnie pod wskazanym adresem. Pamiętać przy tym należy, iż wynikający z art. 136 §1 k.p.c. obowiązek zawiadomiania o zmianie miejsca zamieszkania nie rozciąga się na czas przed wytoczeniem powództwa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2009 r., IV CNP 87/08, LEX nr 603176).

W rozpoznawanej sprawie nakaz zapłaty dla pozwanej został wysłany na wskazany w pozwie adres: ul. (...), m. (...), (...)- (...) K.. Przesyłka nie została odebrana (k. 43). Tymczasem, jak wynika z treści zaświadczenia z Urzędu Miasta K. z dnia 19 listopada 2012 r. (k. 54), J. C. od 24 marca 2011 r. była zameldowana na pobyt stały pod adresem ul. (...), (...)-(...) K.. Z kolei wyciągi z dokumentów banków prowadzących obsługę kredytu i rachunku pozwanej oraz podsumowanie księgi przychodów i rozchodów z prowadzonej przez nią działalności wskazują, że aktualnie J. C. mieszka w K. przy ul. (...), m. (...) W powyższych okolicznościach brak jest podstaw do przyjęcia, że skarżąca w dacie próby doręczenia jej odpisu nakazu zapłaty mieszkała pod adresem wskazanym na przesyłce sądowej.

W tej sytuacji uznać należało, że skuteczne doręczenie pozwanej odpisu nakazu zapłaty nastąpiło dopiero w dniu 7 stycznia 2013 r. (k. 80), a zatem dochowała ona terminu do wniesienia zarzutów, o którym mowa w art. 491 §1 k.p.c. Tym samym w stosunku do skarżącej nie doszło do uprawomocnienia się nakazu. Jako że w rozpoznawanej sprawie nie zachodził żaden z wypadków określonych w art. 492 §3 k.p.c., brak było zatem podstaw do przyjęcia, że wydany nakaz stanowi tytuł egzekucyjny, o którym mowa w art. 777 §1 pkt 1 k.p.c., któremu można nadać klauzulę wykonalności na podst. art. 781 §1 k.p.c. i art. 782 §1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podst. art. 386 §1 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.